

Exigim més que bones paraules

Dll, 18/02/2019 per Fundació Escola...

[L'Escola Cristiana](#)

Com hem anat explicant a les trobades on s'ha presentat l'XI Conveni Col·lectiu del sector dutes a terme arreu del territori, són sobre la taula del President de la Generalitat i del Conseller d'Educació una sèrie de demandes que el sector ha presentat de manera unitària i per a les quals s'exigeix de l'Administració i de les forces polítiques una actuació eficaç per arribar a la íntegra solució dels problemes que acuiten el nostre sector a assolir un mòdul econòmic que faci possible la gratuïtat. També dotar de recursos addicionals els centres d'alta complexitat; l'increment de les plantilles; el foment de la jubilació parcial i la cobertura del contracte de relleu; el desplegament de la Disposició Transitòria Segona LEC pel que fa a l'analogia de les condicions econòmiques i laborals; la reducció de la càrrega lectiva als docents més grans de 60 anys o la dotació del complement tutoria; la contribució econòmica derivada de l'extinció del premi de fidelitat i l'expulsió de l'ordenament de la normativa lesiva als centres concertats, com ara l'anul·lació de les previsions de les lleis de pressupostos que el premi de fidelitat sigui un concepte que no forma part del mòdul econòmic del concert; l'aixecament de la prohibició de concertació de noves línies o que es consideri la ràtio general i no per unitat a l'hora de revisar els concerts.

No són peticions ni extravagants ni desaforades. Hom podria pensar que no serà senzill abordar-les de manera integral, que la situació del país és massa complexa com per poder fer-hi front amb immediatesa. Però no podem oblidar que aquestes exigències deriven d'un greuge històric, d'una situació de flagrant discriminació a l'escola concertada que forma part inseparable del Servei d'Educació de Catalunya, en règim de complementarietat amb l'escola pública. No són reclamacions conjunturals, són realitats que afecten l'estructura del sistema.

Podríem topar amb l'argument que no hi ha prou recursos per cobrir tantes actuacions. Però aquest no seria un discurs creïble. Fa mesos que, en les continues intervencions públiques de la conselleria, es parla d'una activitat permanent amb el clar objectiu d'incrementar la presència de l'escola pública, obviant sistemàticament l'escola concertada.

S'han dut a terme anuncis, com ara el de la creació de diversos instituts escola per al curs 2019-2020, on el procediment de programació escolar ha brillat per la seva absència. Al més de gener es va publicar al DOGC la convocatòria d'oposicions per a un total de 5.005 places de cossos docents corresponents a les especialitats del cos de mestres, el cos de professors d'ensenyament secundari i el cos de professors tècnics de formació professional. No entrarem a discutir la necessitat objectiva d'aquestes mesures, però el que és evident és que comportaran una important despesa econòmica a la qual contribuïm entre tots, i només destinada a una part del Servei d'Educació de Catalunya. Com entendre aleshores que es pugui argumentar la mancança de recursos per dotar la concertada d'un finançament que simplement és conseqüència d'una justa necessitat i d'una legal obligació?

El Servei d'Educació de Catalunya no pot ser una simple afirmació retòrica que consta a les normes. Ha de comportar una obligació efectiva que vinculi el poder legislatiu i el poder executiu del nostre país. Encara que no ho rebutgem, no n'hi ha prou d'anunciar les bondats del sistema ni de reconèixer amb bones paraules la

tasca que fem des de l'escola concertada. Cal actuar, perquè ho hem dit en moltes ocasions, és només qüestió de voluntat. I aquest propòsit, fins ara, no l'acabem de veure, per molt que intentem albirar-lo de ben lluny. Els centenars de milers de ciutadans que ens fan costat mereixen que aquesta voluntat ara absent esdevingui real i sincera.